

<http://www.carmecornella.cat/2012/04/la-musica-dels-jocs-olimpics-1-himnes.html>

A MÚSICA DELS JOCS OLÍMPICS 1 - HIMNES

Aquest any se celebren els Jocs Olímpics a Londres, Anglaterra.

Segur que ja ho sabeu!

I tant se val! Com a pertot arreu, als Jocs Olímpics també hi ha MÚSICA !

I, com no podia ser d'una altra manera, la música més representativa dels Jocs Olímpics és l'**HIMNE OLÍMPIC**.

Aquí el teniu:

L'**himne olímpic** és una composició creada pel músic Spyrídon Samaras (Corfú 1861-1917) i el poeta Kostís Palamàs (Patres 1859-Atenes 1943). Amb aquests noms ja haureu endevinat que eren un compositor i un poeta grecs.

Aquesta peça va ser creada per als Jocs Olímpics d'estiu de 1896 que varen tenir lloc a Atenes (Grècia) i posteriorment cada seu olímpica realitzà una composició pròpia. Però l'any 1958, el Comitè Olímpic Internacional el declarà oficial . I en els Jocs Olímpics d'estiu de 1964 a Tòquio (Japó) ja va ser interpretat durant l'hissada de la bandera olímpica.

Tot i que la lletra original és en grec i que oficialment només existeix en anglès i en francès, ja que aquestes dues llengües són les oficials del COI (Comitè Olímpic Internacional), cada ciutat organitzadora acostuma a interpretar-la en la seva llengua. L'himne olímpic s'interpreta en l'acte d'inauguració dels Jocs, acompanyant l'entrada de la bandera olímpica a l'estadi. En els Jocs Olímpics d'estiu de 1992 celebrats a Barcelona, aquest himne el cantà l'Alfredo Krauss en català a la cerimònia d'obertura i en castellà a la de clausura en el moment que s'enlairava i s'abaixava la bandera.

Ve a dir això:
*Esperit immortal de l'antiguitat,
pare de la veritat, la bellesa i la bondat.
Baixa, presenta't, vessa la teva llum sobre aquesta terra i sota aquest cel,
que va ser el primer testimoni de la teua fama duradora.
Dóna vida i ànims a aquests nobles jocs,
llança corones de flors que no es marceixen
als victoriosos en la cursa i en el treball !
Crea, en els nostres pits, cors d'acer !
A la teva llum, planes, muntanyes i mars
brillen en un to rosat i formen un enorme temple
on totes les nacions s'hi reuneixen per adorar-te,
oh, esperit immortal de l'antiguitat!.*

Però l'himne olímpic oficial no és l'única música que se sent durant la celebració dels Jocs. Cada seu olímpica té les seves composicions musicals particulars. L'any 1987, en Freddie Mercury (cantant del grup Queen i la Montserrat Caballé varen gravar la cançó "**Barcelona**") que va servir de promoció de la ciutat de Barcelona. Barcelona havia guanyat la nominació per a ser seu dels Jocs Olímpics de l'any 1992 (l'edició que feia 25 dels celebrats a l'etapa moderna) el 17 d'octubre de 1986. La cançó s'havia d'interpretar en la Cerimònia d'Obertura però la

prematura mort d'en Freddie vuit mesos abans de l'inici dels Jocs, no ho va fer possible. La cançó va ser adoptada pel Comitè Olímpic Espanyol com a himne oficial dels Jocs Olímpics de Barcelona 1992. Si voleu, els podeu escoltar a les Fonts de Montjuïc, a Barcelona, escenari triat per a la celebració del festival a l'aire lliure "La Nit" del dia 8 d'octubre de 1988 per celebrar l'arribada de la bandera Olímpica des de Seül (capital de Corea, lloc on s'havien celebrat els darreres Olimpíades). Acompanyats al piano per en Mike Moran, la varen cantar en playback. Aquí els teniu:

Sabeu com varen arribar a coincidir en Freddie Mercury i la Montserrat Caballé? En Freddie havia declarat en més d'una ocasió als seus amics que la seva cantant preferida era la Montserrat Caballé, la soprà catalana cantant d'òpera. I que un dels seus grans somnis era poder cantar al seu costat. Sembla ser que la Montserrat ja havia sentit, a la televisió espanyola, unes declaracions d'en Freddie manifestant la seva admiració per la diva. Ella va acceptar amb moltes ganes l'experiència, tot i que no sabia si les seves veus es podrien conjuntar bé. I tant que varen conjuntar! El març de 1987, en Freddie va viatjar cap a Barcelona per a conèixer la Montserrat i li va fer escoltar la cançó "Barcelona" que havia compostat, dedicada a la capital catalana. A la cantant li va agradar tant que varen començar a treballar amb la cançó per a un àlbum de cançons que gravarien junts. Va ser una notícia que va causar una gran sorpresa: la gran veu de l'òpera i una de les millors veus del rock cantant junts. El disc que varen produir "Barcelona", va tenir molt d'èxit. En gairebé 3 hores se'n varen vendre 10.000 còpies. I a Anglaterra també va ser un èxit.

Després d'aquest treball que varen fer junts, van continuar mantenint una gran amistat. Quan a en Freddie Mercury li varen diagnosticar SIDA, va mantenir-ho en secret. Només ho va explicar als amics íntims i familiars, entre els quals hi havia la catalana Montserrat Caballé.

Freddie va morir un dia després d'anunciar que tenia la sida (23 de

novembre de 1991 i 25 de novembre). El dia següent a la seva mort milers de fans i seguidors es van apropar fins a casa seva i li varen deixar molts rams de flors. A Montreux, Suïssa, al novembre de 1996 se li va dedicar una estàtua. Té tres metres d'alçada i va ser feta per l'escultora txeca Irena Sedlecka i pagada pel seu pare, en Bommi Bulsara i la Montserrat Caballé. També en honor seu es va fer un segell reial i es va posar una placa a la casa on va viure amb la seva família el 1964, als 17 anys. Teniu la lletra de la cançó en anglès a l'esquerra i en català a la dreta.

<i>Barcelona, Barcelona, oh, oh</i>	Barcelona, Barcelona, oh, oh
<i>Barcelona, Barcelona, oh, oh.</i>	Barcelona, Barcelona, oh, oh
<i>Viva. Ah, ah, ah, ah, ah</i>	Visca. Ah, ah, ah, ah, ah
<i>I had this perfect dream</i>	Vaig tenir aquest somni perfecte
<i>Un sueño me envolvió</i>	Un somni m'embolcallà
<i>This dream was me and you</i>	En aquest somni hi érem tu i jo.
<i>Tal vez estás aquí</i>	Potser ara ets aquí
<i>I want all the world to see</i>	Vull que tot el món ho vegi
<i>Un instinto me guiaba, a miracle sensation</i>	Un instint em guiava, una miraculosa sensació.
<i>My guide and inspiration</i>	La meva guia i inspiració.
<i>Now my dream is slowly coming true.</i>	Ara el meu somni s'està fent, a poc a poc,
<i>The wind is a gentle breeze, oh</i>	El vent és una brisa suau, oh.
<i>El me habló de ti ,ah .</i>	Ell em va parlar de tu, ah.
<i>The bells are ringing out</i>	Les campanes estan tocant
<i>El canto vuela</i>	El cant vola
<i>They're calling us together</i>	Ens estan cridant a tots dos
<i>Guiding us forever</i>	per guiar-nos sempre
<i>Wish my dream would never go away.</i>	Desitjo que el meu somni no s'acabi mai.
<i>Barcelona,</i>	Barcelona,
<i>I was the first time that we met</i>	va ser la primera vegada que ens vàrem trobar
<i>Barcelona. How can I forget</i>	Barcelona. Com em podria oblidar '
<i>The moment that you stepped into the room</i>	En el moment que vares entrar a l'habitació
<i>you took my breath away.</i>	em vaig quedar sense alè.
<i>Barcelona, la música vibró.</i>	Barcelona, la música va vibrar.
<i>Barcelona... y ella nos unió</i>	Barcelona... i ella ens va unir
<i>and if God willing we will meet again someday</i>	i si Déu vol ens tornarem a trobar algun dia.
<i>Ah, ah, shaking all our lives.</i>	Ah, ah, sacsejant tota la nostra vida.
<i>Barcelona, Barcelona, oh, oh</i>	Barcelona, Barcelona, oh, oh
<i>Let the songs begin</i>	Deixem que comencin les cançons
<i>Déjalo nacer</i>	Deixem-les néixer
<i>Let the music play, ah.</i>	Deixem que se senti la música, ah.
<i>Make the voices sing</i>	Fem que les veus cantin.
<i>Nace un gran amor</i>	Neix un gran amor.
<i>Start the celebration</i>	Comencem la celebració.
<i>Ven a mi. And cry</i>	Vine a mi. I crida.

*Grita, come alive. Vive,
and shake the foundations from the skies
Ah, ah, shaking all our lives.
Barcelona, such a beautiful horizon*

Crida. Pren vida. Viu,
I sacseja els fonaments del cel
Ah, ah, remonent les nostres vides.
Barcelona, un horitzó tan formós

*Barcelona, like a jewel in the sun
Por ti seré gaviota de tu bella mar
Barcelona, suenan las campanas
Barcelona, abre tus puertas al mundo.
món.*

Barcelona, com una joia en el sol.
Per tu seré gavina del teu bonic mar.
Barcelona, ja toquen les campanes
Barcelona, obre les teves portes al

*If God is willing, if god is willing,
if God is willing friends until the end.
Viva. Ah, Barcelona*

Si Déu vol, si Déu vol,
si Déu vol amics fins al final.
Visca. Ah, Barcelona.

El tema de "**Barcelona**" es va sentir a l'inici de la cerimònia d'inauguració dels Jocs Olímpics com a fons musical d'un video de presentació en la que s'hi veien imatges de la ciutat de Barcelona i dels diferents esports olímpics.

Queen és un grup de rock simfònic britànic format després de la ruptura del grup Smile el 1970. A aquest grup, del que van quedar el bateria Roger Taylor i el guitarrista Brian May, s'hi afegeix en Freddie Mercury, posseïdor d'una veu amb un registre poc comú i un timbre excepcional.

A l'any següent, després de buscar durant molt de temps un baixista per al grup, apareix John Deacon, que serà el baixista definitiu del grup, conformant així la seva formació definitiva. El nom de Queen el va suggerir en Freddie Mercury que a més a més era el membre més creatiu del grup, ja que va compondre moltes cançons i era el que tenia les millors idees.

Queen és considerat com un dels millors grups musicals de la història. El grup és conegut per la seva gran diversitat musical, tant vocal com instrumental, així com pels seus multitudinaris concerts i com a una de les bandes que més discos ha venut. D'entre les cançons de Queen de més èxit comercial i popular, se'n poden destacar "We are the Champions", "We Will Rock You", "Bohemian Rhapsody", "Don't Stop me Now", "Another one Bites the Dust", "I Want to Break Free", "A Kind of Magic" i "Radio Gaga".

En Freddie Mercury va néixer un 5 de setembre de 1946 a Zanzibar, una de les dues illes annexades a Tanzània i una mica allunyades de la costa est d'Àfrica. El seu nom real era Farooksh Bulsara. Abans de tocar en el grup Queen havia format part en altres grups de música.

Des de ben petit tenia talent per la música i per això la seva tutora li va recomanar d'anar a classes de piano.

Una de les seves actuacions més notables i recordades és la del concert Live Aid, en l'estadi de Wembley (Londres)

"We Are the Champions" (en català: Som els campions) és una balada composada per en Freddie Mercury, líder de la banda de rock britànica Queen, per al seu àlbum "News of the world" de l'any 1977.

És una de les seves cançons més cèlebres i populars i un dels himnes més reconeguts del rock.

A més a més s'ha convertit en un himne de les victòries esportives; va ser la cançó oficial de la Copa Mundial de Futbol de 1994 i es fa servir en nombrosos actes públics (festes, actes esportius, finals de lliga de campions quan es fa l'entrega del trofeu a l'equip guanyador...) ja que va ser un gran èxit a la seva època i té una tornada fàcil de recordar.

La cançó parla de com costa arribar a la fama i que la vida no és gens fàcil i que a vegades ho tens molt difícil i t'ho passes malament però que no et pots rendir. I que quan arribes a aconseguir un bon lloc, has de ser agraït però que has de continuar lluitant.

Aquesta és la tornada:

*We are the champions - my friends
meus*

Nosaltres som els campions- amics

*And we'll keep on fighting till the end
final*

I ens mantindrem lluitant fins al

We are the champions

Nosaltres som els campions

We are the champions

Nosaltres som els campions

No time for losers

No és temps de perdedors

'Cause we are the champions of the world

Perquè som els campions del món

Aquella nit del 8 d'octubre de 1988, a més a més de la Montserrat Caballé i en Freddie Mercury també hi varen cantar en Joan Manuel Serrat i en Josep Carreras amb el precís tema: "Paraules d'amor"

La música que no pot faltar mai en uns Jocs Olímpics és l'himne del país on s'hi realitzen. Per això als Jocs de Barcelona s'hi va interpretar l'**himne nacional** de Catalunya "Els Segadors". També s'hi va interpretar l'himne nacional d'Espanya

perquè políticament Catalunya pertany a Espanya. Igualment, en el lliurament de les medalles als qui guanyen a cada una de les proves, s'interpreten els himnes del país d'on són els guanyadors.

Ja falta menys de 100 dies per a la inauguració dels Jocs Olímpics de Londres, que seran els Jocs de la XXX Olimpíada i tindran lloc entre el 27 de juliol i el 12 d'agost a la ciutat de Londres (Regne Unit). Londres serà la primera ciutat a ser amfitriona de les Olimpíades tres vegades, ja que també va organitzar els Jocs Olímpics dels anys 1908 i 1948.

Els estadis, els pavellons i les piscines ja estan a punt i han costat menys del que es preveia. Però en canvi, el pressupost total dels Jocs s'ha disparat en l'obsessió per la seguretat i la intenció de blindar la ciutat durant els quinze dies de competició. Sembla que els londinencs veuen els Jocs més com un problema que no pas com una oportunitat. I les incomoditats que crearà el desplegament en seguretat fan que una quarta part de la població tingui previst marxar de vacances. I als que es quedin se'ls ha recomanat fins i tot que allarguin les seves hores als pubs per no col·lapsar els transports en les hores punta.

Això sí, de fa dies tenen l'himne oficial triat. És "London calling", la mítica cançó composta el 1979 pel grup punk més polític del Regne Unit, The Clash. Els seus autors Joe Strummer i Mick Jones varen reflectir la crisi per la que estava passant Anglaterra aquella època i cantaven: 'Londres s'inunda i jo visc al costat del riu'.

En la cerimònia d'inauguració no hi faltirà la interpretació del seu himne. Segur que l'he sentit més d'una vegada. Aquí el teniu i, si voleu, el podeu cantar:

La cerimònia d'inauguració dels Jocs Olímpics de Barcelona es va acabar amb la interpretació de l'"Himne de l'alegria", després d'un concert d'àries d'òpera interpretades pels sis millors cantants del món, quatre dels quals són catalans i que va acabar amb l'himne de "Ritorna vincitor" de l'Aïda de Giuseppe Verdi (Torna vencedor) convidant a tots els atletes a que s'esforcin per ser guanyadors. La Comunitat Europea va triar com a himne la música de la novena simfonia de Ludwig van Beethoven pel seu esperit universal i l'alegria de la solidaritat dels pobles que transmet el text escrit per en Friedrich von Schiller. Aquesta unitat dels pobles europeus amb tots els altres pobles del món és la que aporta aquest gran final de l'acte en el que hi participen tots els músics i cantants. En aquest video l'Himne d'Europa comença al minut 5:07 amb la veu solista de l'Eleazar Colomer, de 13 anys, cantant-lo en català amb text del nostre poeta Joan Maragall.

Sovint relacionem un esdeveniment en la música que se sentia quan aquest tenia lloc. Així ben segur que la cançó "Waka Waka" ens fa pensar en el Mundial de Futbol de l'any 2010 a Joanesburg, Sudàfrica. La cantant Shakira, vestida de zebra, va ser l'encarregada de cantar-la a la cerimònia d'inauguració. La cançó explica la

necessitat d'unir la gent de tot el món i, diu, que això és possible en campionats d'aquest tipus.

I acabem tal com hem començat, amb **l'himne olímpic**. Després d'haver desfilat els gairebé 12.000 atletes, en representació dels més de 15.000 esportistes i tècnics que participaven als Jocs de Barcelona i de les 183 delegacions de Comitès Olímpics de tot el món, s'agruparen a la pista de l'estadi, per delegacions. Llavors, amb gran solemnitat, la bandera olímpica va entrar a l'estadi portada per 6 esportistes olímpics espanyols i dos voluntaris amb la música del conegut compositor grec Mikis Theodorakis sobre el poema "Romiossini" de Yannis Ritsos, en homenatge a l'olimpisme i que va cantar la mezzosoprano Agnès Baltsa. La bandera va fer una volta sencera a l'estadi i va començà a enlairar-se, mentre el tenor Alfredo Kraus va interpretar l'himne olímpic, en català.